

Šálka horúcej čokolády

Je chladný zimný večer. Za oknom na zem padá sneh. V krbe praská oheň a ja cítim jeho teplo na tele, aj keď vnútri cítim chlad.

V rukách stískam **šálku horúcej čokolády**. Mám ju veľmi rád. Náhly detský krik prerušil moje premýšľanie. Šálka padá k zemi a ja na ňu len tupo hľadím. Dopadla a rozbíja sa na päť kusov.

V prvej črepine vidím seba. Seba ako malé dieťa. Ako mi ubližovali, keď som v škole sedel vždy sám v poslednej lavici lebo sa mi všetci posmievali, že môj otec je kriminálnik. A je vo väzení. Dostal sa tam preto, že bol na poľovačke, kde nechtiac zastrelil iného človeka. A ja som vyrastal bez neho. Chýbal mi. Chýbal mi veľmi. Nemal som za kým ísť, keď mi ubližovali.

V druhej som zazrel sestru. Sestru, ktorá odchádza a ja sa s ňou lúčim. Sestra bola odo mňa o dosť staršia. Mal som ju veľmi rád. Raz večer sa s mamou pohádali a mama jej povedala aby radšej išla preč. A ona išla. Od tej chvíle som ju nevidel. Nevieť ako sa má, kde je a čo robí. Veľmi rád by som ju stretol a verím, že je v poriadku.

V tretej sa mi zjavila moja mama. Tá ktorá sa pohádala so sestrou a dnes už nežije. Nežije lebo zomrela. Stále mám pred očami ten deň, keď som sa vrátil zo školy a ona ležala na posteli a povedala mi: „Dávaj na seba pozor. Ja už musím ísť.“. To boli jej posledné slová.

V tej štvrtej nevidím nič. Preto ma zaujala. Pripomína mi môj život. Taký ako ho žijem dnes. Som v ňom sám. Len ja a biele steny okolo mňa. Bez otca. Bez sestry. Bez mamy. Len ja a prázdny vzduch okolo mňa. Len ja a prázdnota. V mojom živote sa už nič zlé nemôže stať lebo všetko zlé sa už stalo.

Už som tu len ja a biele steny,

len ja a prázdny vzduch,

len ja a prázdnota.

Môj život sú len črepiny,

črepiny zo života.

Piata črepina sa stratila. Dodnes ju hľadám a dúfam, že v nej jedného dňa nájdem ...